

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr.7 (10)

2011.gada 3. jūnijs – 11. jūnijs

GANĀ SLEJA

Draudzes gans Hanss Jensons

9 lūgšanas dienas

Šīs 9 dienas (**Novenna**), kas ir starp Debesbraukšanas dienu un Vasarsvētkiem noslēdz Lieldienu laika ciklu. Pirmajiem mācekļiem tas bija īpašs laiks, jo Jēzus bija uzkāpis debesīs, bet Svētais Gars vēl nebija izliets pār viņiem. Šajā laikā viņi bija kopā lūdzot.

„Un, tos sapulcinājis, Viņš tiem pavēlēja neaiziet no Jeruzālemes, bet gaidīt Tēva apsolījumu, ko jūs, tā Viņš sacīja, no Manis esat dzirdējuši. Jo Jānis gan ir kristījis ar ūdeni, bet jūs tiksit kristīti ar Svēto Garu pēc nedaudz dienām. Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam.” /Ap.d.1:4-8/

Un notika, kad Viņš tos svētīja, Viņš no tiem šķīrās un tapa uzcelts debesīs. Bet tie Viņu pielūdza un atgriezās Jeruzālemē ar lielu prieku, un bija allaž Templī, teica un slavēja Dievu /Lk.24:51-53/

Tie visi vienprātīgi palika kopā lūgšanās līdz ar sievieti un Mariju, Jēzus māti, un ar Viņa brāļiem./Ap.d.1:14/

Tas bija mācekļiem liels pārmaiņu laiks. Viņi tikko bija pieraduši, ka Jēzus kā augšāmceltais bija viņu vidū, tagad viņiem bija jāgaida nezinot kā būs, tikai zinot to, ka Jēzus tur savus vārdus!

Pārmaiņu laikā baznīcā mēs esam aicināti rīkoties līdzīgi, proti -

- 1) Gaidot pašātvībā uz Dieva apsolījumiem.
- 2) Lūdzot.
- 3) Gatavoties būt lieciniekiem par Jēzu un tādējādi īstenot Baznīcas misiju.

Darīsim mēs arī šajās deviņās dienās līdzīgi, ka apustuļi. Tāpēc būs iespēja nākt katru dienu uz baznīcu un kopīgi lūgt par baznīcu, draudzi un kalpotājiem.

Izlūgsim spēku un Svētā Gara vadību mūsu kalpošanai Kristus baznīcā, kuras dzimšanas dienu mēs svinam Vasarsvētkos.

TEMATISKĀ DAĻA

Mācītājs Ivars Eisaks

22.. maija dievkalpojuma sprediķis Cesvainē

„Bet tagad Es aizeimu pie Tā, kas Mani sūtījis, un neviens jūsu starpā Man nejaudā: kurp Tu ej? Bet, klausoties Manos vārdos, jūsu sirds ir pilna skumju. Tomēr Es jums saku patiesību: tas jums par labu, ka Es aizeimu. Jo, ja Es neaizietu, Aizstāvis nenāktu pie jums. Bet aizgājis Es to sūtīšu pie jums. Un Viņš nāks un liks pasaulei izprast grēku, taisnību un tiesu. Grēku - jo tie netic Man. Taisnību - jo Es aizeimu pie Tēva, un jūs Mani vairs neredzēsīt. Tiesu - jo šīs pasaules valdnieks ir dabūjis savu spriedumu. Vēl daudz kas Man jums sakāms, bet jūs to tagad vēl nespējat nest. Bet, kad nāks Viņš, Patiesības Gars, Tas jūs vadīs visā patiesībā; jo Viņš nerunās no Sevis paša, bet runās to, ko dzirdēs, un darīs jums zināmas nākamās lietas.” /Jņ.

16 : 5 -15/

Šis evaņģēlija fragments ir daļa no tā sauktajām Jēzus atvadu runām. Neilgi pirms sava aresta, Jēzus sapulcina ap sevi savus tuvākos mācekļus, lai ar viņiem vēl pēdējo reizi izrunātos, lai viņiem mēģinātu, cik vien tas tobrīd bija iespējams, izskaidrot tos savādos notikumus, kas tūdaļ norisināsies gan Jēzus paša, gan arī mācekļu dzīvēs. Jēzus runā par Aizstāvi, par Patiesības Garu, par Svēto Garu, kuru Viņš sūtīs pie mums ar vienu vienīgu nolūku, lai tas mūsos mājotu, lai mūs vadītu, lai mums atgādinātu, ko Jēzus ir sacījis, lai tas pasludinātu visu, ko tas no Jēzus ir ņēmis un dzirdējis. Dažkārt ir tā, ka nevajag nekādu īpašu gudrību. Vajag vienkārši ik pa laikam sev atgādināt dažas lietas, kuras it kā zinām, bet kurās paliekot mēs esam Svētā Gara visciešākajā klātbūtnē. Kas tad mūsu dzīvēs mainās ar Svētā Gara nākšanu? Kas ir tas, ko Gars mums vēlas pavēstīt? Viņš mums atklāj dažas patiesības. Pirmkārt jau to, ka vienīgi tikai Dieva aicinājums un darbība ir tā, kas spēj cilvēka dzīvi izmainīt. Patiesas pārmaiņas nav kāds cilvēcisgs sasniegums. Neviens cilvēks nevar tā vienkārši saņemt un sākt jaunu dzīvi. Tādā veidā mēs labākajā gadījumā varam līdz galam realizēt tās iespējas, kas mūsos pašlaik ir, un tas nav mazsvarīgi. Bet kaut kas jauns, patiešām jauns, var iesākties tikai tad, kad mūs sasniedz impulss no ārienes. Kāds, kurš mūs uzrunā, kurš pastiepj mums pretī roku. Tāda klusa Dieva balss, kura saka: „Celies, neguli, posies ceļā! Es tevi aicinu atkal jaunai dzīvei, jauniem

uzdevumiem, jaunām pieredzēm. Svētais Gars vēlas, lai mēs novēršam uzmanību no sevis. Viņš mūs uzrunā, ar šo aicinājumu iepazīt to spēku, kāds ir Dieva Vārds. Kā tas tā var būt, ka vienkārši esot kopā ar Dieva Vārdu, tas sāk mūs pārveidot, ja vien protams, kaut nedaudz šiem vārdiem uzticamies un paklausam.

Mēs dzīvojam pasaulē, kurā ir tik daudz dažādu notikumu un pieredžu, kas mūs visādi svaida un iekšēji saplosa. Tieši tāpēc atkal tas ir Svētā Gara darbs mūsos, kas mudina mums saprast, ka tad, kad mēs dzirdam Dieva balsi, mēs cenšamies pārstāt būt tie, kas mēs neesam, un esam Dieva priekšā patiesi. Tad notiek brīnums. Cilvēks pamazām kļūst viengabalains, harmonisks un sakārtots. Tad mēs no jauna ieraugām savas dzīves uzdevumus, savas dzīves iespējas. Tieši tāpēc šis Dieva aicinājums un Viņa pieskāriens mums visiem ir tik ļoti svarīgs. Mēs nedrīkstam to nekad pamest novārtā vai nedomāt par to. Mūsu jautājums aizvien ir, kam es esmu aicināts.

Kas ir tas, ko Dievs man šodien saka? Kas ir tas, ko Dievs no manis vēlas izveidot? Uz kuriem un kur Viņš mani vada? Tie ir jautājumi, kas mums aizmirstas, bet kuriem nemitīgi ir jāskan cilvēku sirdī, ja mēs negribam pazaudēt savas dzīves īsteno uzdevumu. Gars mums arī atgādina, ka Dievs ir pilns spēka, pilns rīcības. Viņš vienmēr pastiepj roku pretī pirmais, jo Dievs neguļ un Dievs nesauž. Dievs visu laiku rīkojas, jo Viņa sirds ir rūpju pilna par tiem, kurus Viņš ir radījis. Viņam nav vienalga, kas notiek ar cilvēkiem un viņu bērniem. Nevienam Viņam nav par mazu, par nevērtīgu, par neievērojamu. Kā labais gans pazīst savas avis un sauc tās vārdā, tās uzmeklē, ja kāda no tām ir noklūdusi, tāpat arī Dievs attiecas pret ik vienu cilvēku. Viņš sauc mūs vārdā, mūs kas tik bieži esam no Viņa aizbēguši. Mūs, kas esam tik izkaisīti, ka Viņu vairs nedzirdam. Viņš mūs katru labi pazīst, kaut arī bieži to pat neapzināties. Un Viņš dodas mums pretī. Viņš nāk mums palīgā, ja esam nonākuši grūtībās. Viņš nāk mums palīgā, ja esam aizmaldījušies prom no Viņa patiesības un Viņa klātbūtnes. Viņš mūs ņem uz savām rokām. Šī Dieva mīlestība un rīcība grib mūs iedvesmot gan caur to, ka mēs pēkšņi atveram acis un to pieredzam, gan arī kā sava veida paraugs un piemērs, jo Viņa pāri plūstošā mīlestība ne tikai apžēlojas un piedod, bet arī dāvina bagātīgas dāvanas, neko neprasot pretī. Lielais apsolījums, ar ko mēs sastopamies Rakstos un ko Gars mūsos nemitīgi atgādina ir tieši tas. Dievs izlej savu klātbūtni, savu Garu pār cilvēkiem, pār Kristus apustuļiem, mācekļiem, sekotājiem, bet līdz ar to arī pār mums visiem, kas kristībā esam saņēmuši Svēto Garu. Savā atdzimšanas brīdī, Svētajā Kristībā mēs esam saņēmuši Dieva klātbūtni. Vienreiz un visā pilnībā. Tā ir lieta, kas mums ir jāatgādina. Mēs esam to saņēmuši! Mūsos mājā Dieva Gars. Un Viņš paliek mūsos. Viņš nekad neaiziet no mums. Viņš vienmēr ir kopā ar mums. Tā ir kā sēkla, kuru Dievs ir reiz iesējis mūsos un mēs esam tikai atbildīgi par to, lai ļautu Garam darboties mūsu sirdīs, mūsu dvēselē. Augt un nest augļus. Varbūt vienīgi tad, ja cilvēkam ir pilnīgi vienalga, vai viņā Dieva klātbūtne vēl ir, vai Dievs viņu redz, varbūt vienīgi tad Dieva Garam mūsos nav ko darīt. Bet tas nozīmē, ka Dieva klātbūtne, Dieva Gars, tas kāds Dievs ir, Viņa mīlestības, Viņa rīcības, Viņa spēka Gars ir pieejams katram no mums, necienīgajiem cilvēkiem. Mūsos ir Dieva klātbūtne, un

tas nozīmē, ka lai gan mēs paliekam grēcīgi un nepilnīgi līdz pat savam mūža galam, mēs esam aicināti un arī varam savā dzīvē atspoguļot kaut ko no Dieva rīcības un attieksmes, tieši tik, cik mūsos ir Dieva Gars. Gars mums atgādina, ka tie, kas esam kristīti Trīsvienīgā Dieva vārdā, mēs vairs neesam tikai Dieva radījumi vien, mēs esam kas daudz vairāk. Mēs esam Dieva bērni, jo ikviens cilvēks, kurā mājā Tēva Gars, vairs nav tikai miesīgs un mirstīgs cilvēks, viņš ir nemirstīgs un mūžīgs Dieva bērns. Kristus saka: „Lai jūsu gaisma spīd ļaunu priekšā, ka tie godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.” Gars mums atgādina šo iespēju, mantot no Dieva, no mūsu Tēva Viņa mīlestību, žēlastību un patiesību. To jau nozīmē garīgi augt un šajā augšanas procesā aizvien vairāk līdzināties savam Tēvam. Tāpat kā miesīgie bērni aug, manto un pārņem savu vecāku īpašības un paradumus, domas un attieksmes. Dieva klātbūtne - Gars, kas nāk no Tēva mājām mūs arī ved pie Tēva. Viņš mūsos audzē Dieva līdzību. Ne fiziski, spēkā vai varenībā, bet dara mūs līdzīgus Tēvam mūsu gribā, mīlestībā un attieksmē. Tikai atšķirībā no Ādama, kurš gribēja pats būt, kā Dievs, Svētais Gars negrib mūs iecelt par dieviem, kuri katrs valdam pār savu pasauli, bet Viņš noceļ mūsu garu no iedomātiem augstumiem, mūs atjauno un šķīstī mūsu iekšējo cilvēku par templi Dievam. Par Dieva goda un slavas vietu. Svētais Gars vada cilvēka miesu un garu un cilvēks kalpo tam, kas ir Svēts, lai taptu pilnīgs, kā debesu Tēvs ir pilnīgs. Visi šie vārdi it kā jau ir zināmi, dzirdēti, un tomēr tieši tajos ir milzīgs apsolījums un iespējas, nevis mūsu cilvēcīgajās gudrībās. Vienkārši uzticēties un paļauties uz to, ko vienkārši Dievs saka. Tie ir vārdi, kas ir satricinoši un izaicinoši. Kā tā var būt? Vai tas ir iespējams? Vai tas nav ņemts mazliet par augstu? Mēs, cilvēki, un Dievs, mēs kas esam tik dažādi lielumi, tik nesalīdzināmi, mēs tomēr esam tik vienoti, ka varam sacīt: „Dieva Gars mājā katrā ticīgā cilvēkā.” Vienkāršā, grēcīgā, nepilnīgā cilvēkā, ja vien viņš ir kristīts un ir pieņēmis šo Gara dāvanu. Dievs mūsos mājā. Tas ir cilvēka prātam grūti aptverams apsolījums. Bet tieši šis apsolījums, vai vēl precīzāk, šī realitāte, ko mēs katrs ticīgais esam aicināti piedzīvot, ir kristieša nemitīga prieka un cerības neizsīkstošais un īstenais avots. Mēs esam droši, mēs neesam lemti mūžīgam ļaunumam, nāvei vai tumsai. Mēs vairs neesam grēka važās sasaistīti, nespējīgi mīlēt, piedot un saprast. Kristus mūs no tā ir atbrīvojis. Viņš ir pavēris ceļu Garam. Viņš ir sūtījis Aizstāvi, Mierinātāju, Iepriecinātāju, Patiesības Garu, lai tas mājotu mūsos. Mums katram ir dota šī Gara klātbūtne. Dzīļi, dziļi mūsos Dievs ir ko ielicis, neaptverami labu. Šis Gars ne tik daudz uzlabo mūs, bet mums dod spēku un vada mūs būtiski savādākā dzīvē, jo šis Gars mūs atbrīvo mīlestībai un gaismai. Tur, kur Gars valda, mēs savā ikdienā un cilvēkos mums līdzās varam sajust siltumu, iejūtību un pretim nākšanu, laipnību. To visu, ko Dievs mūsu vidū dara. Ja mēs to kādreiz nejutām, tad vienkārši jautāsim, vai kāds to nav saņēmis no mums. Dieva Gars mūsu sirdis aizdedzina. Viņš vēlas panākt, ka tās deg patiesā priekā par šo, Dieva doto iespēju. Dzīvot savu dzīvi necenšoties būt labākam, bet esot labākam. Dzīvot savu dzīvi uzticoties mīlestībai, ļaujot arī citiem mīlēt sevi. Gars grib mūs atmodināt iepretim priekam par šo iespēju skatīties uz šo otru cilvēku brīvi, bez bailēm, bez

aizdomām, bez aprēķina. Ar prieku par iespēju priecāties. Par to iespēju, ka mēs visi var šeit kopā būt. Dievs liek savai saulei spīdēt pār mums. Viņš liek savam lietum un sniegam nākt pār mums. Dievs ir Svēts. Viņš necieš grēku. Viņš ienīst visu to, kas ir ļauns, tumšs, savtīgs un negodīgs. Tādas lietas ir svešas Dieva Garam. Tās nāk no cita gara, un ne no Dieva, jo Dievā nav nekādas tumsības. Taču tas ir Gars, kas mūsos atgādina, ka Dievs mūsu ļaunumu uzvar un atbild tikai vienā vienīgā veidā. Ar vēl lielāku pacietību, lēnprātību un mīlestību. Ar tik lielu mīlestību, ka tā aplāj pašu ļaunumu. Ļaunums tās priekšā zaudē savu spēku un varu. Tas ir bezspēcīgs un nevarīgs un beigu beigās iznīkst. Gars mums to atgādina. Ka ļaunums ir uzvarams tikai ar labo, un Dievs mūsos tieši to dara, un arī mēs esam aicināti tieši tāpat darīt citiem. Līdzināties Viņam. Viņš mīl. Mīlēsim arī mēs. Viņš piedod. Piedosim arī mēs. Jo tas ir Gars, kas mūsu sirdīs apliecina, kas tas ir vienīgais ceļš uz uzvaru pār visu tumsu un visu ļauno. Tas ir mūsos mītošais Gars, kas saka, nāc pie Dieva. Vienkārši nāc un mācies no Viņa, kā bērns mācās no sava tēva. Tad labais, kas ir tevī, pieņemsies spēkā un varenībā, un tu būsi izbrīnīts par šo vareno uzvaru, kurā ļaunums iznīkst un apstājas. Dieva Gars nav nācis mūs nobiedēt, Viņš nav nācis mūs izklaidēt, pārsteigt, bet Viņš ir nācis, lai mums apliecinātu Kristu, Dieva Dēlu, lai mums atgādinātu, ka mūsu dzīve ir Kristus rokās. Tādā veidā Svētais Gars pagodina ne tikai Kristu pašu, bet arī Kristus mācekļus. Un nevis tāpēc, ka mēs sadzirdējuši, ka mūsos mājā Dieva Gars un ar lielu augstprātību novērstos un ar nožēlu vai nosodījumu skatītos uz tiem, kuri mūsu prāt šo garu vēl nav saņēmuši. Taisni no tā, ja tu pats reiz esi sapratis to, ko Dievs grib tev teikt, tad tu nemaz nevari arī otrā cilvēkā neredzēt visas tās iespējas, ko Dievs viņā ir ielicis. Caur Gara nākšanu mums visiem tiek dota iespēja, jo Dieva Gars nedod mūsu sirdīm mieru. Viņš grib paņemt prom visu cilvēku vārdus un piepildīt mūs ar Dieva Vārdiem. Viņš paņem mūsu sirdis un iedvēš tajās īpatnēju nemieru par to, ka tās varbūt vēl nav izlīgušas un salīgušas ar Dievu. Bet Viņš to dara tikai tāpēc, lai mēs šo izlīgumu piedzīvotu. Viņš ir nācis, lai vairotu ticību Dieva žēlastībai, paļāvību uz Dieva mīlestību. Viņš iedvēš prieku, mieru, atņem rūpes un bažas par nākotni. Viņš māca cilvēku runāt mīlestības valodā. Viņš ieceļ sadarbības tiltus. Dievs savieno mūs vienu ar otru ar neredzamām saitēm. Viņš sapulcina, uztur, vada un pasargā Savu Baznīcu. Tikai balstīdamās šajā Gara spēkā, tā var pastāvēt un attīstīties. Nebalstoties savās cilvēku aktivitātēs un cilvēku iedomās, bet klausoties Dievā. To visu mēs pieminam viena iemesla dēļ, lai vēlreiz sev to atgādinātu, cik daudz Dievs mums ir devis? Ka patiesībā mūsu lielākais jautājums mums nav par to, kā kaut ko vēl no Dieva saņemt, bet kā pilnvērtīgi lietot to, ko Viņš mums ir devis. Ko Viņš ar sava krusta nāvi ir izcīnījis un izcīna. Kristieša dzīvē tas ir ļoti nozīmīgi. Kādreiz apstāties, apklust un vienkārši sev atgādināt dažas pamatlīnijas. Tanī brīdī mēs varam sajūst, ka tiekam nesti dziļi savā iekšienē. Tie neesam mēs, kas sevi nesam. Aizstāvis, mierinātājs, Kristus solītais un dotais. Dieva Dēls ir Tas, kas mūs maina. Ja mēs paliekam Viņa klātbūtnē, ja mēs Viņa klusajai darbībai atveramies un par to domājam, tad Viņš patiešām kļūst par dzīvu sēklu un mēs varam redzēt savā dzīvē ienākamies lielu ražu, un ne mūsu, bet Viņa dēļ. Tā ir vislielākā privilēģija. Vienkārši kādā brīdī ļauties

Dieva rokās. Lai cik būtu grūti, lai cik liktos, ka kaut kas mums šobrīd no Dieva ir jāsaņem, apzināties, ka man tik daudz ir dots un man jālieto, tas ko Dievs man ir devis.

Āmen.

DRAUDZES AKTIVITĀTES

Līga Čevere

Viesi no Vaiņodes un Priekules draudzēm

21. un 22. maijā mūsu draudzē viesojās ciemiņi no Priekules un Vaiņodes evaņģēliski luteriskajām draudzēm (*tur iepriekšējos gadus kalpoja mūsu draudzes mācītājs Hanss Jensons*) kopā ar šo draudžu mācītāju Ivaru Eisaku.

Gluzī kā jebkurā normālā ģimenē gatavošanās ciemiņu uzņemšanai prasa vairāk laika un pūliņu nekā pati viesu uzņemšana, tāpat arī mūsu draudzē, kas ir Dieva ģimene, visu sestdienas rītu valdīja priecīga un nedaudz satraukta rosība. Jau iepriekš draudzes locekļi tika uzrunāti piedalīties baznīcas sakopšanas talkā un viesu uzņemšanā. Ikviens atnākušais vēlējās būt noderīgs, spodrinot stiklus, mazgājot solus un grīdas, kā arī gatavojot cienastu.

Pulksten 18⁰⁰ sākās „gaidīšanas svētki” – kad saklāti galdi un iekurti grili, satrauktām sirdīm, gaidīdami viesus, vērojām baznīcas vārtus. Ciemiņi mūs pārsteidza gluži no citas puses, tas gan satikšanās prieku nemazināja.

Apskatījuši baznīcu un ieklausījušies draudzes ērģelnieces – Daigas stāstījumā, visi tika aicināti uz galda lūgšanu un nobaudīt Ilonas vārīto neparasti gardo zupu, vēlāk tika ceptas arī desiņas, nogaršoti ciemiņu sagādātie kārumi un Astras vēl siltais, aromātiskais „Dzeltenais klinģeris”. Laiks ritēja nepiespiesti vieglā atmosfērā – ikvienam atradās sarunu biedrs. Aizkustinoši apzināties, ka varējām kalpot, lai izdotos šī tikšanās, par kuru īpašs savīļņojums bija manāms mūsu mācītāja Hansa, priekuliešu un vaiņodiešu sejās.

Vakara noslēgumā mēs bijām kopā lūgšanās pēc Francijas Taizē klostera kārtības, kas ir īpaši nepiespiesta un brīva ar daudzām meditācijām un dziedājumiem kanonu veidā, kurā katrs var izjust šo dziedājumu īpašo mieru. Lūgšanas vadīja mācītājs Ivars Eisaks. Tur mūs sagaidīja brīnišķīgs pārsteigums – Vaiņodes, Priekules draudžu apvienotā kora, mācītāju Hansa un Ivara izpildījumā - pirms un pēc lūgšanām tika dziedātas vairākas dziesmas, kas neatstāja vienaldzīgu nevienu klātesošo. Svētbrīdim beidzoties, viesi devās atpūsties no garā un nogurdinošā ceļa,

lai no rīta atkal varētu piedalīties dievkalpojumā.

Svētdienas dievkalpojums, kuru vadīja abi mācītāji – Hanss Jensons un Ivars Eisaks, iesākās ar Priekules un Vaiņodes draudžu apvienotā kora izpildītām dziesmām. Mācītājs Hanss Jensons pirms grēksūdzes aicināja mūs katru vienu aizdomāties par visu, ko Dievs mums ir dāvājis, par ko neiedomājamiem pateikties, īpaši - par līdzcilvēkiem. Sirdi pārņēma skumjas un kauns, jo arī es kā vairums fokusējos vairāk uz to, kas vajadzīgs, ko vēlētos sagaidīt no otra cilvēka, nemaz nepamanot tās bagātības, ko mūsu Tētis jau ir devis – brīnišķīgu ģimeni, draugus, mājas, draudzi, kolēģus. Dievkalpojuma noslēgumā Priekuļu un Vaiņodes draudžu mācītājs mūsu draudzei pasniedza vērtīgu dāvanu – „Garīgos vitamīnus” – stikla trauku pilnu ar Bībeles Rakstu vietām, ko katrs, ejot mājup, var paņemt līdzī kā garīgo spirdzinājumu. Arī Priekules ev. lut. draudzes lektors ar savu sieviņu draudzes vārdā uzdāvināja līdzatvestos vietējo Priekules mākslinieku Cukuru darinātos keramikas traukus. Pēc īsas sadraudzības pie kafijas galda, sirsnīgi atvadījušies, ciemiņi devās tālāk uz Lazdonas ev. lut. baznīcu, lai arī tur piedalītos mācītāja Hansa vadītajā dievkalpojumā.

Pēc jaukās tikšanās Alla vēlējās dalīties pārdomās: „Lai arī nesanāca tuvāk iepazīties ar katru ciemiņu, bija prieks uzsākt draudzību ar Priekules un Vaiņodes draudzēm kopumā. Šajā ciemiņu uzņemšanas reizē izjutu mūsu pašu draudzi kā īpašu ģimeni. Liels prieks apzināties – tā ir MANA DRAUDZE!”

Esam pateicīgi ciemiņiem par viņu atvestajām dāvanām, bet, manuprāt, bez šīm dāvanām mēs esam guvuši daudz, daudz ko nesalīdzināmi vērtīgāku – šo apziņu, ka mēs visi, draudze, esam Dieva ģimene! Kopīgā rosīšanās, gaidot ciemiņus, mūs vairāk satuvināja; viesu kora izpildījums iedrošināja arī pašiem veidot draudzes kori, ko labprāt vadītu mūsu ērģelniece un muzikālās dzīves vadītāja draudzē – Daiga.

Patiess prieks atzīt, ka Dievs mums ir devis vienam otru, ka varam būt visi kopā šeit – šajā draudzē, šajā baznīcā, jo nekur citur nav tik labi!

INFORMĀCIJA

Ekskursija uz Dubultiem

26. jūnijā tiek plānota ekskursija uz Dubultu draudzi, lai apciemotu mūsu draudzes iepriekšējo mācītāju Ingu Dāboliņu. Lūdzam pieteikties pie draudzes lietvedes Astrīdas Briedes, tel. 26673450.

Dežūras baznīcā

Tuvojas vasara - laiks, kad cilvēki labprāt pavada laiku ārpus savām mājām. Un ir lieliski, ja pastaigājoties var apmeklēt ne tikai laicīgas atpūtas vietas vai sauloties upes krastā, bet arī gūt atelpu vēsajās baznīcas telpās, atlicinot mirkli darbīgajā ikdienā divvientulībai ar Dievu - uz ko Viņš mūs visus, patiesībā, katru dienu aicina.

Mūsu baznīca ir ne tikai Dieva Gara pildīts nams, bet arī skaists arhitektūras piemineklis. Tāpēc mūsu uzdevums ir atvērt dievnama durvis ne tikai dievkalpojumu laikos, bet arī ikdienā, lai cilvēki klusumā, altāra tuvumā varētu tuvoties Dievam.

Tāpat kā katru vasaru, esam iecerējuši baznīcu atvērt apmeklētājiem. Tāpēc tiek aicināti atsaukties tie draudzes cilvēki, kuri būtu gatavi uzņemties dežūras. Ja kaut viena diena vasarā Tev ir brīva, un esi to gatavs veltīt, lai cilvēkiem būtu iespējams uzkavēties baznīcā, dod ziņu **Dzidrai Kalējai, tel.64852440**

KALENDĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jāk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

4. jūnijs	sestdiena	16 ⁰⁰ Iesvētes mācības
5. jūnijs	SVĒTDIENA	Lieldienu laika 7. svētdiena 9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Svētdienas skola.
10. jūnijs	piektdiena	18⁰⁰ Bībeles stunda 19⁰⁰ Dievkalpojums
12. jūnijs	SVĒTDIENA	Vasarsvētki – Svētā Gara svētki 9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Kristības un iesvētības.

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir piektdienās no plkst. 17⁰⁰ -18⁰⁰, bet vēlams iepriekšēja pieteikšanās pa telefonu. Ir iespējams vienoties arī par citu laiku.

Draudzes mācītājs Hanss Jensons, tel. 26524555, hanss.jensons@lelb.lv

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Dr. priekšnieka vietniece, lietvede Astrīda Briede, tel. 26673450, astrida.briede@inbox.lv

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871, Reģ. nr. 90000507727, GE Money Bank, konta nr. LV37BATR0051J01815900

LIELDIENAS

Klusā nedēļa		Lieldienu nedēļa	
Ciešanu laiks		Lieldienu laiks ar augšāmcelšanās tēmu	
Gavēņa laiks (40 dienas)		Lieldienu laiks līdz debesbraukšanas dienai (40 dienas)	
Pirmsgavēņa laiks			Novenna
Pirmsgavēņa un gavēņa laiks (70 dienas)		Lieldienu laiks (50 dienas)	
Draudzes avīzes numuri			
Nr. 2	Nr. 3	Nr. 4	Nr. 5
		Nr. 6	Nr. 7

9 dienas (Novenna) īpašās lūgšanas dienas

Šajās 9 dienās, kas ir starp Debesbraukšanas dienu un Vasarsvētkiem, esam aicināti lūgt par Baznīcu, draudzi un kalpotājiem. Izlūgsimies spēku un Svētā Gara vadību mūsu kalpošanai Kristus baznīcā, kuras dzimšanas dienu mēs svinam Vasarsvētkos.

Lūgim par:	Baznīcas	Draudzes	Kalpotājiem
Piektdien, 3. jūnijā	Bīskapu kolēģiju	Dievkalpojumiem	Mācītāju Hansu
Sestdien, 4. jūnijā	Kapitulu, prāvestiem	Mācībām (Iesvētes mācībām, Bībeles stundām)	Evaņģēlistu Agri Pilsumu
Svētdien, 5. jūnijā	Virsvaldi	Diakoniju	Diakonijas kalpotājiem
Pirmdien, 6. jūnijā	Iecirkņiem	Misiju, evaņģelizāciju	Draudzes padomi
Otrdien, 7. jūnijā	Garīdznieku atalgojumu un sociālo nodrošināšanu (GASN)	Saimnieciskiem darbiem	Draudzes priekšnieku Normundu
Trešdien, 8. jūnijā	Lutera Akadēmiju	Svētdienas skolu	Svētdienas skolas skolotājiem un bērniem
Ceturtdien, 9. jūnijā	Jauniešu centru	Jauniešu darbu draudzē (jauniešu nometni Vecpiebalgā)	Jauniešu darba vadītāju
Piektdien, 10. jūnijā	Laikrakstu „Svētdienas Rīts”, IHTIS (izdevniecību, veikalu)	Draudzes bibliotēku, grāmatu galdu, avīzi „Draudzes Vēstis”	Draudzes avīzes redkolēģiju
Sestdien, 11. jūnijā	Diakoniju, Diakonijas centra vad. Intu Putniņu	Vasarsvētku dievkalpojumu, Iesvētībām	Draudzes locekļiem